

Kemperman Journaal

FAMILIEBLAD VAN DE VERENIGING KEMPERMAN

26

Van de nieuwe voorzitter

Inmiddels een dik jaar geleden, zaterdagmorgen 6 oktober 2001; bestuursvergadering zoals de laatste tijd gebruikelijk bij Freddy in Elst. Bij het onderwerp "Rooster van aftreden bestuursleden" kondigt Gerard, de voorzitter, aan zich op de komende ledenvergadering niet meer herkiesbaar te zullen stellen. Na ruim 11 jaar voorzitterschap is naar zijn mening de tijd gekomen voor een opvolger. De mededeling komt niet helemaal als donderslag bij heldere hemel (hij had er eerder al eens op gezinspeeld) maar toch zit je dan als overblijvende bestuursleden raar te kijken. Al is het op dat moment nog een paar maanden tot aan de volgende jaarvergadering toch voelt het ineens heel erg dichtbij en komt de vraag op; Hoe straks verder? Hoe kun je voor deze voorzitter met zijn bijzondere kwaliteiten een vervanger vinden? Want Gerard is een man met bijzondere kwaliteiten!

Samen met de andere mannen van het eerste uur (Freddy en Ton) is Gerard de grote kracht geweest bij de oprichting van onze vereniging en het bijeen brengen van het eerste bestuur. Vanaf dat moment is Gerard degene geweest die uit een club van in het begin 9 bestuursleden een team wist te smeden waarin na enige aanloop iedereen het plekje kreeg waar hij met zijn persoonlijke kwaliteiten het best tot zijn recht kwam. Gerard speelde zijn rol als voor-

zitter niet alleen tijdens de bestuurs- en ledenvergaderingen maar ook en vooral in de periodes die tussen de vergaderingen lagen. Tijdens zijn "tussendoor telefoontjes" kwamen zaken ter sprake die later in een bestuursvergadering op de agenda zouden komen maar voor de goede gang van zaken wel eerst om enig vooroverleg vroegen. Die weg van de diplomatie heeft er al die jaren borg voor gestaan dat het bestuur vrijwel steeds harmonieus en zonder stemmen tot besluiten is kunnen komen. Behalve in die wat meer formele rol als verenigingsvoorzitter voelde Gerard zich mogelijk nog meer thuis in de informele rol als een soort van "familievoorzitter". Dat uitte zich zowel bij tussentijdse contacten, bij bestuursvergaderingen als tijdens de ledenvergaderingen; vóór de échte vergadering begon toonde Gerard altijd eerst zijn belangstelling voor ieders wel en wee. En was er dan bij deze of gene eens iets aan de hand dan bleef het niet bij die ene keer informeren maar nam hij wat later altijd weer contact op om te vragen hoe het er mee stond. Samenvattend; we verliezen met het vertrek van Gerard uit het bestuur een kostbare voorzitter. Het is tijdens de ledenvergadering op 21 april allemaal al een keer gezegd maar toch nog maar een keer op deze plaats; Gerard bedankt!

En dan moet er dus een nieuwe voorzitter komen en komen ze vervolgens bij jou uit met de vraag of je je daarvoor kandidaat wilt stellen. Na enige bedenktijd heb ik met die kandidatuur ingestemd. Vervolgens is het de ledenvergadering 2002 en dan ben je ineens ook echt voorzitter. Omdat ieder mens anders is zal ik de voorzittersrol ongetwijfeld anders invullen dan Gerard. Ik hoop, gesteund door de andere bestuursleden, me een waardig opvolger van Gerard te tonen en het vertrouwen dat men mij heeft gegeven de komende jaren waar te kunnen maken.

Ben Kemperman
Voorzitter.

Terugblik op 12 jaar voorzitterschap

Voordat op 27 oktober 1990 onze familievereniging door 130 Kempermannen/vrouwen werd opgericht, was er al flink wat werk verzet. Ik herinner me nog goed de eerste bijeenkomst in Arnhem op het kantoor van de drukkerij van Harrie. Aanwezig waren behalve Harrie en ondergetekende, mijn broer Ton en Freddy Lenz. Al vaker is verteld dat Freddy, gehuwd met Gerrie Kemperman en werkzaam op het Rijksarchief Gelderland, al heel wat genealogisch onderzoek had gedaan toen hij Ton ontmoette, die gegevens verzamelde van de op dat moment levende Kempermannen.

Gezamenlijk gingen zij verder tot zij tot de conclusie kwamen, dat de steun van 'n stichting of vereniging voor het wel-slagen van dit karwei toch wel noodzakelijk was.

Aldus ontstond in het voorjaar van 1990 de werkgroep, bestaande uit de genoemde vier personen, die de oprichting van onze familievereniging zou gaan realiseren.

Persoonlijk had ik mij nog nooit met genealogie en archiefonderzoek bezig gehouden. Van mijn vader wist ik, dat diens grootvader Hendrik, geboren in Huissen, op 24-jarige leeftijd, werkzaam als molenaarsknecht aan 'kwade droes', een besmettelijke paardenziekte was overleden. Door ongenoegen met zijn stiefvader na het hertrouwen van zijn moeder, was hij geheel onbemiddeld op zeer jonge leeftijd naar Amsterdam vertrokken, om daar - zonder opleiding - een nieuw bestaan op te bouwen. In Amsterdam begon hij met het eerste wat hij krijgen kon, als knecht in een slagerij. Ik wist dus dat mijn familie van vaderskant uit Huissen kwam en verder zoeken naar mijn voorouders leek mij wel wat. Toch wilde dit niet zeggen dat ik mij aangetrokken voelde tot het snuffelen in de archieven, maar gelukkig hadden we daarvoor onze genealogische commissie.

Deze commissie stond en staat nog steeds onder leiding van Freddy. Freddy heeft steeds als vakman hoge eisen aan het genealogisch onderzoek gesteld. Al in een van de eerste bijeenkomsten

verklaarde hij: "We werken nu eenmaal niet met vermoedens of veronderstellingen. Als we iets op papier zetten, waarmee we verder willen werken, dan dienen we zeker van onze zaak te zijn met bewijzen zwart op wit."

Het draait in onze vereniging dus om de genealogie. Na publicatie eind 2001 over de Kemperman familietak "Etten-Gendringen-Huissen", wachten nog tenminste de takken "Silvolde, Hummelo en Keppel, en Doetinchem". Maar ook het pas verschenen 1e boek zal tzt. gevolgd worden door een 2e verbeterde druk, inclusief de volgende generatie.

Maar wat ook van belang is voor onze vereniging is de onderlinge communicatie. Tweemaal per jaar een Journaal, inmiddels 25 jaar verschenen onder leiding van en grotendeels gevuld door Harrie uit Westervoort. Het is altijd een genoegen dit Journaal te lezen en vervolgens te constateren: Dit heeft hij weer prima gedaan!

Tenslotte de jaarlijkse Ledenvergadering, naast de noodzakelijke Algemene Ledenvergadering, het ontmoetingspunt met zijn programma van gezellige activiteiten.

Op 21 april jl. heb ik de voorzittershamer overgedragen aan Ben. Met mijn uittreden is het bestuur er gemiddeld aanzienlijk jonger op geworden en dat is ook nodig want het werk moet blijven doorgaan. Ik wens Ben en zijn bestuur alle succes toe om de doelstellingen van onze familievereniging te blijven verwezenlijken.

Gerard
's Hertogenbosch.

Kempermannen achter de bestuurstafel.

FAMILIEBERICHTEN

Deze keer begin ik hier om Jan en Mia Kemperman uit Sterksel te feliciteren met het heuglijke feit dat ze deze zomer 3 x Opa en Oma zijn geworden! Dat is toch iets om wel heel erg trots op te zijn. 'n Flinke aanvulling voor de Kempermanfamilie in Brabant.

Van harte gefeliciteerd!

Ook de kaartjes waren zo leuk, dat we ze hierbij (in zwart) afdrukken.

Op 13 juli 2002 kwamen ter wereld: Julian Johannes Bernardus en Anouk Johanna Christina, 'n tweeling dus en ook nog 'n jongen en 'n meisje. Broertje en zusje van Monique. Zoon en dochter van Harrie en Henriëtte Kemperman van Bracht. Op het adres Past. P. Thijsenlaan 45, 6029 RL Sterksel.

Een expositie in de N.H. Kerk te Angerlo

ZWARFTOCHTE ACHTER DE IESSEL

Op 12 oktober waren wij in de sfeervolle 12e-eeuwse gerestaureerde romaanse Ned. Hervormde kerk te Angerlo, niet ver van Westervoort, om te genieten van tekeningen en aquarellen van Harrie met dialectverzen van Harman uit Westervoort.

Al eerder maakten wij kennis met zijn boeiend werk, o.a. de expositie "Met pen en penseel door de Liemers", in september 1993 in huize Vredenburg te Westervoort (zie Journaal nr. 8) en sinds 1998 ook voortdurend in onze december Journaals als Kerst- en Nieuwjaarsgroet.

Vorig jaar in mei werd hij nog koninklijk onderscheiden, niet alleen voor zijn prestaties als voorzitter (25 jaar lang!) van de Historische Kring te Westervoort, maar ook voor zijn gedichten in het Westervoorts en Liemers dialect en zijn tekeningen en aquarellen.

Maar dit keer betrof de expositie niet de Liemers, maar het westelijk deel van de Achterhoek "Achter de Ouwe Iessel" met toch nog 'n klein stukje Liemers.

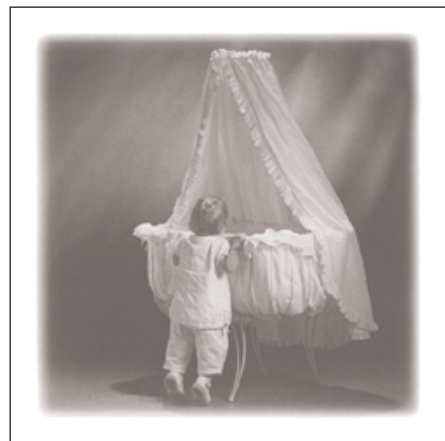
Harrie's combinatie van tekening en fijnzinnig commentaar in dichtvorm van zijn pseudoniem Harman is heel apart. Zijn ragfijne observatie leidt tot een unieke combinatie van beeld en tekst, waarbij hij zijn liefde verklaart voor wat er aan fraais is te zien in stad en landschap en bepleit hij het koesteren en behoud daarvan.

Onwillekeurig ga je denken, wanneer gaan we 'n wandeling, liever nog ook zo'n zwerftocht maken door dit bijzondere gebied binnen onze landsgrenzen, maar dan aan de hand van het bij deze expositie uitgegeven boekje, waarin alle tekeningen met tekst zijn opgenomen.

Terugdenkend naar huis dachten wij er nog over na, aan Harman, creatieve geest in woord en beeld!

Gerard,
's Hertogenbosch.

P.S. Op pagina 8 staat een tekening uit deze expositie bij de Kerstwens van bestuur en redactie.

En op 18 juli 2002 werd geboren Nick Jermain Jonathan Yannick Kemperman. Dat berichtten ons Joost, Jeanine en Jemaine Kemperman, Beukenlaan 26, 6029 PZ eveneens te Sterksel. Allen van harte gefeliciteerd!

OVERLEDEN

Everdina Theodora Maria Verheij, weduwe van Johan Arendsen, eerder weduwe van Gerhardus Johannes Kemperman in de leeftijd van 80 jaar.

Terborg, 13 juli 2002

Corr.adres: Eerlandsestraat 1, 7045 AZ Azewijn.

Kennismaking met de secretaris

Ik zal me kort aan u voorstellen, aangezien ik in het Kemperman Journaal 24 ook al 2/3 bladzijde mocht vullen ("Uit het leven van een promovendus"). Na het proefschrift kwam er natuurlijk weer tijd voor andere zaken vrij, hetgeen toenmalig voorzitter Gerard (mijn vader) haarfijn doorzag. Nadat ik ook door gesprekken met andere bestuursleden enthousiast was geworden, zegde ik toe de functie van Ben als secretaris te gaan vervullen: Ben nam immers de voorzittershamer van Gerard over!

Een korte profielschets: ik ben 39 jaar, getrouwd met een Chileense schone, Marcela, en samen hebben we een prachtige zoon, Max (zie ook foto Kemperman Journaal 25, blz. 4 bovenaan, links). Hij is nu 2¹/₂ jaar en ondanks dat hij een mix van ons beiden is - blond haar en bruine ogen - begint zo langzamerhand de

overbekende Kemperman-eigenwijsheid steeds duidelijker te worden!

Ik woon sinds mijn 18^e in Amsterdam en werk momenteel als internist in het Spaarne Ziekenhuis te Heemstede. Ik probeer dit met mijn hobbies, vooral sporten, te combineren. In de zomer fiets ik 's avonds met een clubje dispuutsgenoten in de omgeving van Amsterdam, Hilversum of Driebergen - waar ik dan eerst met de auto naar toe rijdt. In de winter treft hetzelfde clubje elkaar op de schaatsbaan en in het café na afloop: het sociale aspect van deze sportieve hobbies moet niet onderschat worden.

Mijn bestuurstaak heeft tijdens de eerste bestuursvergadering van oktober vorm gekregen. Naast notuleren, de logische taak van een secretaris, hebben de contactpersonen die zich bij de laatste jaarvergadering hebben opgeworpen mijn grote interesse (lees ook: contactpersonen per regio, elders in dit nummer). Zo mooi als het eerste Familieboek is geworden, zo zouden ook de overige boeken eruit moeten gaan zien. Daarvoor is nog een hoop werk te verrichten, naast invoeren van de genealogische gegevens, namelijk het verkrijgen van leuke illustraties voor het volgende boek: Silvolde I, II en III. En natuurlijk voor de overige boeken én het vervolgbok Huissen, want daar ontbreekt onze zoon nog in!

Dus hoop ik van harte dat een ieder na het lezen van dit Kemperman Journaal direct contact op zal nemen om leuke foto's, krantenknipsels en dergelijke aan te leveren. Uw secretaris is altijd bereid als intermediair op te treden!

Frits Kemperman
Tel: 06-55305930

Ons jongste bestuurslid is getrouwd !!

Op 12 juli 2002 trad Gaby Kemperman in het huwelijk met Bartho Engelsman. De huwelijksinwijding vond plaats in Doesburg en Angerlo, op mooie historische locaties met veel sfeer. Rianne Kemperman, Gaby's zusje, was bruidsmisje.

Voor ons een naamgenoot minder nu Gaby officieel Engelsman- Kemperman heet, voor Gaby en Bartho de gelukkigste dag uit hun leven. Op de betreffende vrijdag scheen de zon, de dagen ervoor en erna heeft het eigenlijk alleen maar geregend. Dat zal zeker een goed voorteken zijn geweest voor een lang, gelukkig en zonnig leven samen.

Namens de overige leden van het bestuur van harte gefeliciteerd.

Op deze plaats in dit Journaal willen we graag alle leden bedanken die ons gelukwensen met ons huwelijk op 12 juli j.l. Het was een onvergetelijke dag, mede dankzij jullie brieven, kaartjes en telefoontjes.
't Was te gek!

Bartho en Gaby
Engelsman-Kemperman.

Leonora Den Heten-Kemperman, weduwe van Piet Den Heten.

Arnhem, 30-10-1916 - 23-08-2002 in de leeftijd van 86 jaar.

Corr.adres: Lorentzlaan 21, 6952 GP Dieren.

Tom Kemperman, 59 jaar
2 November 2002.

Diny Kemperman-Berentsen
Het Brook 6

7132 EJ Lichtenvoorde.

UIT HET ARCHIEF:

een geboortekaartje uit 1963.

Geboren werd toen zoon en broertje Freddy. Doopnamen: Fredericus Johannes Allegonda Maria.

L.B.M. Kemperman

G.M.Yh. Kemperman-ten Haaf

Carla

Wehl, 25 september 1963

Catharinastraat 8.

Waar zou de inmiddels 39-jarige Freddy nu wonen ?

FOTO

In de krant van 23-02-2002 ontdekten we deze drie Kempermannen: Hiep, Hiep, Hoera.

Pim Kemperman morgen 12 jaar!

Bas en Jos Kemperman morgen 11 jaar.

Hartelijk gefeliciteerd van Oom Gerrit, Tante Marian en Opa Jan.

Jammer dat er niet bij stond in welke plaats ze wonen.

Van Ida Kemperman-Wilke, Noordweg 2 te Zeist ontvingen we dit krantenbericht uit De Volkskrant:

Bij Bert Bakker is een nieuw deel verschenen in de serie "De Japanse bezetting in dagboeken". Dit derde deel draagt de titel "Buiten de Kampen" (€ 34.95) en gaat over het leven van Nederlanders in Indië, die niet door de Japanse bezetters in kampen gevangen werden gehouden. De historicus Jeroen Kemperman heeft het boek samengesteld aan de hand van drie dagboeken van twee Nederlanders die in Batavia woonden en een uit Semarang. Elders in dit Journaal leest u een verslag van dit boek.

Freddy/Frits*) Lenz nam afscheid bij het Gelders Archief...

Na een dienstverband van bijna 34 jaar kwam er voor Freddy Lenz een einde aan zijn werkzaamheden bij het Gelders Archief (voorheen het Rijksarchief in Gelderland). Gedurende die hele periode was hij - onder drie opeenvolgende rijksarchivarissen - betrokken geweest bij het reilen en zeilen van de studiezaal, en dan met name bij de studiezaal genealogie. Daarbinnen hebben zich misschien wel de meest spectaculaire veranderingen afgespeeld (de enorme popularisering van het stamboomonderzoek, een "eigen" studiezaal, de opkomst van microfilms en -fiches, en nu weer de digitalisering) en Freddy heeft zich bij die ontwikkelingen steeds aangepast en met enthousiasme ingewerkt. Hij kreeg dan ook een geheel eigen plek binnen dat gebeuren. Freddy heeft besloten per 1 oktober 2002 gebruik te maken van de FPU-regeling en dat heeft het archief niet ongemerkt voorbij laten gaan. Zijn afscheidsceremonie was op woensdag 25 september 2002 vanaf 16.00 uur in het gebouw Markt 1 te Arnhem. Velen hebben aan de uitnodiging gehoor gegeven en hebben Freddy bedankt en de hand gedrukt. De uitnodiging was ondertekend door zijn werkgever Prof. Dr. F. Keverling Buisman, directeur van Gelders Archief i.o.

*) Op het Gelders Archief noemt men Freddy bij doopnaam "Frits", zoals dus ook op zijn geboorte-akte staat vermeld. Voor ons zal hij altijd Freddy blijven.

Hieronder volgen enkele reacties van zijn collega's:

BESTE FRITS...

Hier op de studiezaal voelde jij je thuis. Je hebt met vele bezoekers een goede band opgebouwd en je kennis van zaken is enorm. Als collega konden we altijd op je bouwen en heb je ons vaak uit de brand geholpen. Maar je had ook je heilige principes. Want als de man van de hulp van Ger vrij was, stond jij klaar om te helpen ook al was het midden in de vakantie. Ook de rijksarchivaris werd omgeturnd als we de verjaardag van Ger (Kemperman) op de 4e januari naderden. En als een bezoeker voor de zoveelste keer dezelfde vraag stelde, was jij bereid te vertellen dat die burgerlijke stand allemaal de schuld was van Napoleon en dat hij beter op die rbs-en had moeten letten, dan hadden wij die misschien nu ook nog compleet gehad...

Maar alle gekheid op 'n stokje: Je hebt ons en de bezoekers - vaak met beperkte middelen - door de nodige veranderingen heen geholpen. Maar nu, met het netwerk en de fusie in het verschiep, kies je terecht voor Ger en de andere kant van de balie.

Frits, bedankt voor de samenwerking en ik hoop je nog vaak als bezoeker van het Gelders archief te mogen begroeten.

Het ga je goed en tot ziens!

Peter Wouters.

Pensioen!

't Is niet gering
't is het begin
niet een afsluiting
terugkijkend
vol verwondering
herhaal je elke herinnering
Levenservaring
dat verdient een
onderscheiding
vóór le ligt
een nieuwe verleiding
nieuwe bestemming
nieuwe ontdekking
bij deze ontboezeming
pensioen is een uitdaging!

Nettie.

FRITS

Met Frits moet je geen fratsen uithalen
Want je zult geen overwinning behalen
Op deze in vredesnaam terugmeppende Limburger

Hij voelt zich Limburger op en top
Dus haal het niet in je kop
Om het uithangsel van Nederland
in vredesnaam te beledigen

Frits verlaat ons na 34 jaar
Hij is definitief met ons klaar
Wat gaat hij nu in vredesnaam doen?

Hij overleefde onder drie rijksbazen
Het zal nu wellicht voor z'n ogen dazen
Hoe kijkt Frits in vredesnaam terug op zijn periode?
De wereld zal ook zonder Frits verder draaien
Maar op de studiezaal zullen de bezoekers
het uitkraaien:
Wat moeten we in vredesnaam zonder Frits...?

Elio.

FRITS GAAT WEG...

Wat?!! Gaat Frits weg?
Ja joh!
Echt waar?!!
Echt!
Maar dat kan helemaal niet...
Jawel hoor.
Niet!
Hoezo niet, dan?
Nou...eh, hij is er al zo lang... en hij hoort
gewoon bij de inventaris!
Ja, maar nu met die fusie wordt veel van die
oude zoot vervangen, hoor!
Ja, computers en meubilair en zo, maar
Frits toch niet! Die is niet te vervangen!
Dat is wel waar natuurlijk, maar toch gaat-
ie weg.
Maar hoe moet het dan met de Burgerlijke
Stand, de DTB's, de Films en zo?
Ach, daar zijn wel weer anderen voor.
Maar die weten er toch niet zoveel van?
Nee, maar dat kunnen ze leren.
Maar moest-ie niet tot z'n 65ste? Hij is toch
nog geen 65?
Hij gaat met zo'n "Hoepel-op"-regeling, geloof
ik,
Vervroegde uittreding?
Ja zoiets, met flexible of zo.
Oh, de FPU!
Ja, precies, dat was 't.
Frits Pleit Um, hahaha!
Ja, die is goed!
Maar evenzo goed zal ik hem missen hoor!
Hij weet enorm veel.
Ja, en dat gemopper zal ik ook missen...
Gemopper?
Ja, over alles wat niet goed was enzo, en dat-
ie geen gouden handdruk kreeg, en dat-ie
nooit een eigen werkplek had... en dat
anderen niet...
Hoezo, gouden handdruk?
Ik weet 't niet. Daar had hij het wel eens over,
dat ze hem maar een gouden handdruk
moesten geven en dat-ie dan zo weg was!
Tja, wie wil dat niet...
Nou, ik weet er wel 'n paar, hoor...
Toch is het wel jammer. Hij was een sterke
persoonlijkheid tussen het personeel.
Hij praatte ook vaak zo gek...
Hoezo?
Nou, van studiezaal maakte hij stevast
studezaal, en "heij 'm potleud vör mi, dan
kenk dörwarreke" of zo...
Ja, da's Belgisch. Daar komt hij toch van-
daan?
Nee, hij komt uit Limburg.
Nou dan is het Limburgs, Dat is bijna het-
zelfde. Limburgers zijn gewoon reserveBelgen
hoor. Niet goed genoeg voor het Belgische
grondgebied, maar wel vlakbij als ze nodig
zijn, hahaha...
Wat zou hij nu gaan doen?
Nou, hij zal zijn balpennen- en aanste-
kerverzameling wel gaan catalogiseren, denk
ik en z'n postzegels poetsen of zo...
En zijn vrouw helpen in de huishouding,
stofzuigen en afwassen enzo...
Affijn, ik hoop dat hij een goede tijd krijgt.
Ja, veel genieten van zijn vrije tijd, zijn
vrouw en dochters-met-aanhang en natuur-
lijk zijn kleinkind!
Ja, en veel leuke dingen doen...
Ja, en de sleur van het archief gauw ver-
geten...
Ja, alleen de leuke dingen onthouden...
Dan zou ik hem als afscheidswens willen
zeggen: Doe leuke dingen en geniet. Dat heb
je zo langzamerhand wel verdiend na 34
jaar!
Ja inderdaad, en dan zou ik nog toevoegen:
FRITS, HET GA JE GOED!

Klaas, 19 september 2002.

De Zeven Dochters van Eva

Vorig jaar, in 2001, is een interessant boek verschenen, getiteld "De Zeven Dochters van Eva", geschreven door Bryan Sykes, hoogleraar aan de Oxford University (Engeland).

In dit boek beschrijft Sykes een zeer interessante theorie over de afstamming van de Europeanen. Deze theorie is niet gebaseerd op genealogisch onderzoek, maar op DNA onderzoek.

Sykes is namelijk na lange onderzoeken tot de conclusie gekomen dat meer dan 95% van de tegenwoordige Europeanen afstammen van 7 zogenaamde "oermoeders", zeven vrouwen die hij terugtraceert tot 40.000 tot 80.000 jaar geleden. Hun DNA is tot op de dag van vandaag terug te vinden in vrijwel elke Europeaan (dus waarschijnlijk ook vrijwel alle Kempermannen).

Het boek kan ik aanbevelen. In tegenstelling tot wat het onderwerp doet vermoeden, is het geen saai en droog wetenschappelijk verhaal. Veel meer leest het als een detective-roman, van iemand die niet een misdaad aan het oplossen is, maar de afstamming van de moderne Europeaan probeert te ontrafelen. Zijn verteltrant boeit enorm, en met een beetje biologiekennis kun je zijn wetenschappelijke redeneringen eenvoudig volgen.

Hieronder volgt een samenvatting van het boek. Ik hoop dat het meer mensen zal inspireren om het boek te lezen!

De speurtocht van Sykes begint met het feit dat hij gevraagd wordt bij het onderzoeken van "Ötzi", de oermens die in 1991 gevonden werd in het ijs van de gletsjer in het Oostenrijkse Ötztal. Sykes en zijn onderzoeksteam uit Oxford zijn gespecialiseerd in het verzamelen en analyseren van DNA uit zeer oude skeletten (ouder dan 10.000 jaar!). Tevens had Sykes in die tijd al een bestand aangelegd van DNA van tegenwoordige Europeanen. Zijn verbazing, bij het onderzoeken van Ötzi, was dan ook groot, toen hij ontdekte dat het DNA van Ötzi exact overeenkwam met het DNA van een Iers/Engelse vrouw uit Dorset, Engeland! Toen dat bekend werd, gebeurde er iets vreemds. De ijsman "Ötzi" was op dat moment niet meer een fossiel uit een ver verleden, maar werd door haar hedendaagse afstammeling gezien als een familielid uit een ver verleden. Een verleden, toen Europa in de laatste periode verkeerde van de laatste IJstijd, en Noord-Europa bedekt was onder een dikke laag ijs.

Professor Sykes had al veel onderzoek gedaan aan DNA, en had zich gespecialiseerd in het zogenaamde "mitochondriaal DNA". Dit onderdeel van DNA bevat relatief veel erfelijk materiaal, en is daarom het meest eenvoudig te analyseren (de specifieke problemen daarbij beschrijft Sykes op een voor de leek verhelderende manier). Toen hij, begin jaren '80, met dit onderzoek begon, had hij geen idee dat hij de genetische afstamming van de Europeanen zou ontrafelen. Hij werd daar langzaam naartoe geleid, en, zoals dat bij onderzoek wel vaker het geval is, speelde toevallige omstandigheden een grote rol.

Voordat ik deze zoektocht uit de doeken doe, eerst iets over de wetenschappelijke achtergrond. Het onderzoeken van afstamming via DNA is het bekijken van verschillen in DNA structuur. Als, zeg 10.000 jaar geleden, een persoon meerdere kinderen had, en die ook weer, enzovoorts, dan zal door het overgeven van genetische eigenschappen tot aan de tegenwoordige tijd het DNA langzaam veranderen gedurende de opeenvolgende generaties; een proces van toevallige mutaties (bekend van Darwin). Het is te illustreren aan de hand van het volgende voorbeeld: stel dat een indianenstam als "totempaal" een stok heeft met 100 schijven, die gedeeltelijk zwart, en gedeeltelijk wit zijn. Hun gebruik schrijft voor dat ze ieder jaar één van de schijven in de tegenovergestelde kleur moeten veranderen. Dus elk jaar wordt een witte schijf zwart, of omgekeerd. Het kiezen van welke schijf gebeurt volledig willekeurig. Op een dag wordt de stam gesplitst in tweeën, en beiden nemen ze een identieke kopie van de totempaal mee. Na een aantal jaren zal blijken dat beide totempalen verschillend zijn. Maar, als we weten dat elk jaar één schijf van kleur veranderde, kunnen we wel uitrekenen hoe lang het geleden was dat er één gezamenlijke totempaal was! Zo werkt het ook met DNA verschillen tussen hedendaagse mensen. Nu verandert mitochondriaal DNA niet zo snel, ongeveer één mutatie per 10.000 jaar, dus daarmee is het een uitstekend middel om afstammelingen over een lange periode in kaart te brengen (dus, om uit te zoeken wie je overgrootvader is geweest, is een ander type DNA onderzoek nodig).

De zoektocht naar de afstamming van de Europeaan brengt Sykes op interessante paden. Zo wordt hij in 1991 geraadpleegd bij het identificeren van Russische skeletten, waarvan gedacht wordt dat ze de overblijfselen zijn van tsaar Nicolaas II en zijn gezin, die in 1917 waren geëxecuteerd door de bolsjewisten. Sykes ging op zoek naar afstammelingen van familie van de tsaar en de tsarina, via de vrouwelijke lijn. Mitochondriaal DNA wordt namelijk doorgegeven door de moeder. Prins Philip van Engeland (de man van Queen Elizabeth) stamt, via de moederlijke lijn, af van de moeder van de tsarina. Zijn mitochondriaal DNA was exact gelijk aan die van de gevonden vrouw en drie kinderen. Daarmee was de identiteit van de tsarina en haar

kinderen aangetoond; de DNA samenstelling is uniek. Bij het onderzoeken van het DNA van de tsaar ontdekte Sykes dat er een begin van mutatie op was getreden (de één per 10.000 jaar mutaties), maar dat het verder identiek was aan zijn eigen mitochondriaal DNA! Dus, ongeveer 10.000 jaar geleden hadden Sykes en tsaar Nicolaas II dezelfde 'voormoeder' (niet dezelfde voorvader). In archieven is over zoiets natuurlijk niets terug te vinden, maar deze geschiedenis dragen we allemaal bij ons, in ons eigen lichaam, in ons DNA!

Een volgende stap in de speurtocht brengt Sykes naar de Stille Zuidzee. Tijdens een 'sabbatical' verlofjaar brengt hij enkele dagen door op de Cook Eilanden, een eilandengroep in Polynesië (tussen Australië en Zuid-Amerika). Bij een verkeersongeluk breekt hij echter zijn schouder, en is daardoor gedwongen 6 weken langer te blijven (gezien het klimaat vond hij dat geen probleem). Om de tijd te doden, leent hij geregeld boeken uit de plaatselijke bibliotheek. In deze boeken leest hij over de gemeenschappelijke afkomst van bewoners van eilanden in de Stille Oceaan. Bewoners van ver van elkaar gelegen eilanden als Hawaï, Tahiti en Nieuw-Zeeland (de oorspronkelijke bevolking, wel te verstaan), zijn genetisch aan elkaar verwant. Over hun gemeenschappelijke afkomst zijn 2 theorieën: ze komen uit Azië, of ze komen uit Zuid-Amerika. Archeologisch en taalkundig onderzoek wijzen in de richting dat de Polynesiërs vanuit het vasteland van zuidoost Azië afkomstig zijn.

Nu zijn wind en stroming in de Stille Zuidzee echter zodanig dat varen oost naar west (dus van Zuid-Amerika naar Polynesië) eenvoudig is, maar omgekeerd is zeer lastig. De Spanjaarden in de 16e en 17e eeuw waren niet in staat om direct van de Filippijnen naar Midden-Amerika te varen. De conclusie was dan ook snel getrokken: "die wilden moesten wel uit Zuid-Amerika komen". Sykes wilde dat niet voor zoete koek aannemen, en ging op (DNA) onderzoek. Tijdens een van de bezoeken aan het ziekenhuis weet hij gedaan te krijgen dat hij oude bloedmonsters mag meenemen voor onderzoek. Het DNA profiel wordt vergeleken met DNA van andere eilandbewoners in de Stille Oceaan, en vertoont vele overeenkomsten. Daarop verzamelt hij 1200 monsters, en maakt hij gebruik van bloedmonsters die de Universiteit van Oxford gebruikt voor onderzoek naar tropische ziektes. Zo heeft hij na enige tijd een compleet beeld van het DNA van de Polynesiërs, verspreid over het gehele Stille Zuidzee gebied. Uit dit beeld wist hij onmiskenbaar te destilleren dat de verspreiding van deze mensen vanuit de Chinese kust of Taiwan begonnen is, m.a.w. de

Invoer genealogieën...

Op dit moment ben ik bezig met het invoeren van de genealogieën van Silvolde 1, 2 en 3 in het bestandsprogramma PRO-GEN. Dat invoeren gebeurt op basis van de door Ton van Delft opgestelde genealogieën. Silvolde 1 omvat 450 personen en 125 relaties.

Dit invoeren heeft een aantal doelen, het eerste is een basisbestand van personen en relaties opzetten, waarin onvermijdelijke fouten kunnen worden gecorrigeerd en gegevens kunnen worden toegevoegd, nu, maar ook over 10 of 25 jaar.

Het tweede doel is het kunnen putten uit het bestand, zodat op papier of in bestandsvorm genealogieën, kwartierstaten of parantelen beschikbaar zijn. Natuurlijk is dat van het grootste belang voor het publiceren van boeken. Als derde doel noem ik het kunnen genereren van indexen uit PRO-GEN als we genealogieën gebruiken als basis voor een boek. Je begrijpt dat het achteraf opstellen van indexen bij een boek zéér tijdrovend is en niet het leukste werk; dat kunnen we nu door het programma laten doen.

Nu Silvolde 1 is ingevoerd en ik doorga met het invoeren van Silvolde 2 en 3, is Freddy begonnen met het controleren van Silvolde 1 aan de hand van de ordners waarin alle basisgegevens zijn opgenomen. Freddy zoekt in die ordners meteen naar voorouders, waarvan we veel gegevens hebben. Als ik de genealogieën heb ingevoerd en waar nodig gecorrigeerd, hoop ik verhalen uit de Silvolde takken te kunnen gaan schrijven, die het nieuwe boek lezenswaardig maken.

Tijd om de genealogie Etten/Gendringen/Huissen in te voeren in PRO-GEN kan ik nu niet vrijmaken, terwijl dat wel belangrijk is. Correcties en aanvullingen naar aanleiding van het gepubliceerde boek moeten worden vastgelegd. Maar ook uitbreiding van de genealogie moet mogelijk zijn, eigenlijk is dat een continu proces van op te nemen geboortes en overlijdens. Ook uitbreiding van de gegevens met onze Amerikaanse familieleden wordt dan mogelijk. Tracy is al gevraagd de door haar opgestelde genealogie te mogen opnemen en publiceren. Voor deze klus vraagt het bestuur een enthousiast familielid met een computer, het programma PRO-GEN en de gegevens leveren wij aan. Inwerken wil ik graag voor mijn rekening nemen. Graag reactie op telefoonnummer: 06-18600626: Zet je betrokkenheid om in actie!

Thijs Kemperman.

The American connexion...

De voorgaande jaren is er regelmatig contact geweest met Kempermannen die in de Verenigde Staten wonen. Dat contact is nu verstevigd door Jan van den Berg en Freddy Lenz. Jan onderhoudt onder meer contact met Tracy Lin Westphal-Kemperman. Zij heeft uitgebreid onderzoek gedaan naar Kempermannen in de States en hun afstamming. Jan en Tracy zijn genealogisch verbonden door de betovergrootvader van Jan, Wilhelmus van de Zandt. Hij is ook oudoom van de betovergrootvader van Tracy.

Jan en Tracy communiceren via internet. Voor zover ik uit de eerste berichten heb kunnen herleiden, was Tracy in haar onderzoek terug tot Wilhelmus Kemperman, in ons boek terug te vinden op bladzijde 94 onder nummer Vii. Hij is geboren op 24 februari 1826 en met zijn echtgenote Maria van de Sand geëmigreerd naar de Verenigde Staten.

In haar laatste publicaties is Tracy terug tot de eerste voorouders uit ons boek, te weten Hendrick en Jacobus. Ze noemt daarbij zelfs geboortejaren, gegevens die ons tot op heden ontbreken. Via Jan zal ik dat aan haar vragen.

Zoals je zult begrijpen ben ik zeer benieuwd naar de bron. Tracy beschikt sinds enkele maanden over ons boek, maar haar laatste publicatie dateert van 10 mei 2002. Naar mijn schatting is dus ons boek niet de bron geweest voor de geboortejaren.

Via Jan zal ik Tracy ook vragen of verhalen, die ze in haar genealogie aan het papier toevertrouwt, mogen worden vertaald en gepubliceerd in het Kemperman Journaal. Eén van die verhalen gaat over Radus Kemperman, "who served with the Polar Bears" en in de eerste Wereldoorlog meevocht op Russische grond. Naast een "American", dus ook een "Russian" connexion...

Thijs Kemperman.

oorsprong van de Polynesiërs is Aziatisch.

Deze verspreiding begon omstreeks 3500 jaar geleden, totdat men Nieuw-Zeeland omstreeks 1200 jaar geleden bereikte (N.B. Australië was al zo'n 40.000 jaar geleden bevolkt, eveneens vanuit Azië). Het mitochondriaal DNA van de Maori op Nieuw-Zeeland is gelijk aan dat van de Polynesiërs. Daarmee had Sykes een eeuwenlang dispuut opgelost; de ervaring hiervan zou hij later goed kunnen gebruiken om de afkomst van de moderne Europeaan vast te stellen.

Over de afstamming van de moderne mens zijn de geleerden het wel eens. Alle hedendaagse mensen stammen af van de Homo Sapiens, die zijn origine vond in Afrika. Van daaruit is de hele aarde bevolkt. In de afstammingslijn, die leidt van de aap naar de Homo Sapiens, zijn een aantal 'zijtakken' die uitgestorven zijn. De Neanderthaler is daarvan een voorbeeld. De Neanderthaler heeft grote delen van Europa en west-Azië bevolkt, maar is door onbekende oorzaken uitgestorven. De Homo Sapiens is daarna, zo'n 45.000 jaar geleden, op verschillende plaatsen in Europa opgedoken, b.v. als de Cro-Magnon mens in Frankrijk. Nu was dit 10 jaar geleden beslist geen onomstreden feit. Veel wetenschappers waren van mening dat de moderne mens afstamde van de Neanderthaler, de moderne Chinees van de Sjoekoedian-mens (ook wel genoemd Peking-mens, fossielen van 1 miljoen jaar tot 100.000 jaar oud gevonden), enz. in plaats van 'vervangen' te zijn door een nieuwe stam uit Afrika. Sykes begon DNA te verzamelen en te analyseren van Europeanen, met name uit die delen waar mensen al eeuwenlang geen 'volksverhuizing' hadden ondergaan. Uit de analyse van de in totaal 6000 monsters van DNA bleek één ding overduidelijk: de verschillen tussen Europeanen onderling, en tussen Europeanen en Polynesiërs anderzijds, waren hetzelfde. Dit betekent: als er geen extra verschillen zijn tussen Europeanen en Polynesiërs dan tussen Europeanen onderling, hebben ze een gezamenlijke afstamming. Uit later onderzoek heeft men Neanderthaler DNA geanalyseerd: dit had 25 mutaties t.o.v. DNA van de moderne mens, ofwel het was 250.000 jaar oud. Alle feiten samengevoegd kon dit maar één ding betekenen: toen de laatste Neanderthaler was uitgestorven (gedateerd op 28.000 jaar geleden) was slechts één mensensoort over om de aarde te bevolken: de onze.

Eric Kemperman

wordt vervolgd

Buiten de Jappenkampen, maar even bang...

Jeroen Kemperman: De Japanse bezetting in dagboeken - Buiten de kampen.

Bert Bakker. Amsterdam. ISBN 9035123964; 672 blz., € 34.95.

Ongeveer de helft van de Nederlands-Indische bevolking heeft drie jaar in Japanse interneringskampen gezeten, waar zij in de regel slecht behandeld werd. Over het lot van de andere helft, die buiten de kampen bleef, werd tientallen jaren gezwegen.

Ongeveer een jaar na de capitulatie van Japan in de tweede Wereldoorlog verschenen in Nederland de eerste boeken over de Japanse bezetting van Nederlands-Indië. Het eerstverschenen boek, in 1946, van Willem Brandt, heette meteen al "Binnen Japans prikkeldraad". Maar zo'n 150.000 Europeanen bleven buiten de kampen, omdat zij van "gemengd bloed" waren, in de regel van Nederlands-Indonesische afkomst.

Zij die uit de "kampen" terugkwamen, gingen er al gauw van uit dat het leed van hen die buiten de kampen bleven lang zo groot niet was geweest. Deze opvatting werd door een groot deel van de Indische bevolking als grievend ervaren, maar om tal van redenen protesteerde men niet.

Pas in 1984 verscheen het eerste boek van een zogenaamde "buitenkamper", een soort geuzennaam, die de bewuste groep zichzelf had aangemeten. Het was het dagboek "Vogelvrij" van M. Moscou-de Ruyter, een indrukwekkend relaas. Duidelijk werd uit het boek, dat de Indo-Europeaan inderdaad vogelvrij was geweest en eveneens slachtoffer van de "gele terreur", zij het op een geheel andere manier.

Het is een grote verdienste dat het Nederlands Instituut voor Oorlogsdocumentatie in de reeks "De Japanse bezetting in dagboeken" nu een vuistdik boek gewijd heeft aan de "buitenkampen". En dat zij dit heeft laten doen door historicus Jeroen Kemperman, die na een heldere inleiding op een bijzondere manier drie kampdagboeken aan de lezer presenteert.

De auteurs zijn alledrie vrouw, volstrekt verschillend van afkomst, milieu en sociale status. Het drietal, twee volwassenen en een jong meisje, heeft met duidelijke pen en met grote moed de fitness van de Japanse bezetting in de steden Batavia en Semarang beschreven,

Kemperman heeft niet de dagboeken na elkaar afgedrukt, maar als het ware met de drie schrijfsters telkens weer de Japanse bezetting van 1942 tot 1945 opnieuw doorlopen aan de hand van een centraal thema. Ik noem een paar kernwoorden: huisvesting, arrestaties, contacten met de Japanners, voeding en gezondheid, enzovoorts.

Het betekent dat je als lezer telkens opnieuw bij 1942 moet beginnen om het verhaal aan te horen. Aanvankelijk wat verwarrend, maar allengs gaat het heel positief werken, omdat je de hoofdfiguren goed leert kennen en benieuwd bent wat hun commentaar is op een van de zeven plagen van Japan. Volgens een van de dagboekschrijfsters zijn dat: geen salaris of pensioen, geen Europese scholen meer, Indonesisch als voertaal, het oppakken van alle mannen, verzegelen van de radio's en het opzetten van interneringskampen. Zij schrijft dat al op 26 juni 1942.

Over die zeven plagen gaat het boek. Naast allerlei "huishoudelijke" mededelingen over het leven van alledag, bevat het boek ook huiveringwekkende bladzijden over een verblijf bij de Kempetai, de Japanse Militaire Politie. Soms ook roepen wat schijnbaar achteloosgenoteerde zinnestukjes een geweldig drama op: "Het nichtje is gevangengezet bij de Kempetai. Wat ze met haar gedaan hebben weten ze niet, want ze durft niets te vertellen. Je moet een stuk tekenen, dat je er buiten niet over zult spreken. Ze zegt aldoor maar: "Zo'n pijn, zo'n pijn!" De grondtoon van alle drie dagboeken is inderdaad het "vogelvrij" zijn, de geweldige maatschappelijke chaos, de angst voor verraad en de onzekerheid over de toekomst.

Ondanks het weglaten van alle strikt persoonlijke aantekeningen en herhalingen is het nog een boek van zevenhonderd pagina's geworden. Maar na het jarenlange zwijgen van de betrokkenen kan zo'n boek nooit te lang zijn en door de goede presentatie blijft het de aandacht vasthouden.

Met de uitgave van deze dagboeken is overtuigend bewezen, dat ook de "buitenkampers" door de Japanners groot leed en onrecht is aangedaan en dat de geschiedschrijving van de dekolonisatie nodig aan correctie toe was.

"Buiten de kampen" is een buitengewoon belangrijk boek geworden.

Joop van den Berg

Bron: *Dagblad Trouw*, zaterdag 6 april 2002.

Jeroen Kemperman is een zoon van Frans Kemperman uit Veenendaal. Hij stuurde mij dit bericht toe, waarvoor hartelijk dank. Zowel Frans als Jeroen zijn lid van onze Vereniging.

CONTACTPERSONEN PER REGIO

Na een periode van stilzwijgen van bestuurszijde, heb ik na onze vergadering van oktober j.l. de contactpersonen gepolst en geïnformeerd over onze verwachtingen van hun rol. De genealogie- en boekcommissies hebben vooral behoefte aan geboortekaartjes, bidprentjes, kranteknipsels en oude foto's, om toekomstige Familieboeken te illustreren. Het moet net als het boek 'Huissen' meer worden dan een droge genealogie. Daarvoor heeft de contactpersoon een tweeledige taak: enerzijds passief vermeld worden in dit Kemperman Journaal, zodat alle lezers zelf contact kunnen leggen om bovenstaande zaken (tijdelijk) af te staan. Anderzijds actief regiogenoten benaderen om gegevens en aanverwante zaken te leveren. Alle materialen zullen gescand of gecopieerd worden, om daarna zo snel mogelijk weer te worden teruggegeven.

De 6 vrijwilligers, die zich tijdens de laatste jaarvergadering hebben aangemeld, gaan binnenkort aan de slag!

Regio West (Noord en Zuid Holland):

Barbara Prinsen
J. v. Stolbergstraat 42
1901 CH Castricum
0251-651670
prinsen.b@planet.nl

Regio Noord (Overijssel, Drenthe, Groningen en Friesland)

Magda Kemperman
Bevernel 13
8101 HC Raalte
0572-353179
h.boomkamp@home.nl

Regio Zuid (Noord-Brabant, Limburg en Zeeland)

Gerard Kemperman
Liviussstraat 3
5216 CD 's-Hertogenbosch
073-6130240

Regio Centrum (Utrecht, Flevoland)

Theo Kemperman
Waverwijk 17
3831 LX Leusden
033-4950783
theo@kemperman4.tmfweb.nl

Regio Oost (Gelderland)

Tonnie Kemperman
Karstraat 18
6851 DJ Huissen
026-3251269
jan.kemperman@hetnet.nl

Henk Jaegermann
Otis Reddingplein 23
6836 HA Arnhem
026-3235309
gonny.cca@wanadoo.nl

vervolg op pag. 8

Zoals u ziet is elke regio en provincie voorzien van een contactpersoon. Afhankelijk van de hoeveelheid werk en tijd dat het verzamelen van gegevens in beslag neemt, zullen wij de komende jaarvergadering van april eventueel een nieuwe oproep doen om het aantal contactpersonen uit te breiden.

Kort samengevat vragen wij u allen zelf contact te leggen met de contactpersoon om toekomstige Familieboeken op te fleuren (eerstvolgend: Silvolde I, II en III !), of anders gegevens - tijdelijk - af te staan als u door de contactpersoon wordt benaderd.

Frits Kemperman
fawkemperman@wish.net

Familievereniging Kemperman
Ledenadministratie:
p/a Gaby Kemperman
Oranjesingel 185
6981 GX DOESBURG
0313-479063

De vereniging staat officieel ingeschreven
in de Kamer van Koophandel te Utrecht,
nr. V481792.

Financiële administratie:
Postbank 9036045
t.n.v. Familievereniging Kemperman
Hinkelenoord 4
4617 NC BERGEN OP ZOOM
0164-252354
erickemp@conceptsfa.nl

Redactie Kemperman Journaal

Harrie Kemperman
Dr. Schaepmanstraat 36
6931 DN Westervoort
026-3118731

Aan deze uitgave werkten mee:
Ben Kemperman - Den Bosch
Gerard Kemperman - Den Bosch
Thijs Kemperman - Doetinchem
Freddy Lenz - Elst
Frits Kemperman - Amsterdam
Eric Kemperman - Bergen op Zoom

Tekstverwerking/Opmaak en drukwerk:
Drukkerij Kemperman bv, Arnhem

*Bestuur van de Kemperman Familievereniging
en de redactie
van het Kemperman Journaal wensen u:*

*Prettigie Kerstdagen
en een
Gelukkig Nieuwjaar.*

BRONKHORST...

DE LUCHT IS GRAUW, 'T IS HEEL AFG STA
'N PLAETJE IN DE SUBBERIJN
ZO VREDIG EN ZO ROSTIG
LIEK NOG ONZE JONGE EEBIJN:

MARDA'S NIEUW MOOR, 'T ROMMEIT
'T IS AOVERAL STAMPEL
KEPOTGESCHACHTS HOZE
EN MIJSE, RI-JAN RI-J;

HEEL ERKES WAZTS WIJ TOCH
MEKAAR WEER GOEDGEZIND
GAVVE MEKAAR 'N WARMHE HAND
EN BUTS FLAOT DE WIRD;

EN BUTS LEBBE MONSE
DE I AGE OUDJE ZOPPE
ZE NIEUDE MONGEWERE VAS
EN TAN WARTOCH WEL ZOPPE;

IK WAP IN BRONKHORST IN 'N DAG
DE WITBES/BEULDE ZARE
DOOR KODJ, NOG TENKE AN 'N RUCH
LADWE DERTOCH VAN GOEDS WINDADE

1974-1975